

WYKAZ ISTNIEJĄCYCH FORM OCHRONY PRZYRODY W NADLEŚNICTWIE BIELSKO

REZERWATY PRZYRODY

Nazwa rezerwatu	Akt powołujący	Lokalizacja Stan na 01.01.2018	Powierzchnia [ha]		Typ rezerwatu	Cel ochrony	Osobliwości
			Wg aktu prawnego	Wg PUL			
Stok Szendzielni	Zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 5 listopada 1953 r. M.P. z 1953 r. A-107, poz. 1438 Obwieszczenie Woj. Śląskiego z dnia 2 stycznia 2002 r. Dz. Urz. Województwa Śląskiego z 2002 r. Nr 1, poz. 1	127a,b,c,d,f,g,h,-a,-b	54,96	57,44	Leśny Fitocenotyczny zbiorowisk leśnych L.Fi zI	Zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych i społecznych lasu bukowego z domieszką jaworu, jodły i świerka, położonego w terenie górskim na pograniczu regla dolnego i górnego.	Stary, naturalny drzewostan. Chronione i regionalnie rzadkie gatunki roślin: Śnieżyczka przebiśnieg, widłak wroniec, widłak jałowcowaty, ciemiężycza zielona, podrzeń żebrowiec, kopytnik, marzanka, czosnek niedźwiedzi, miesięcznica, goryczka trojeściowa, liczydło górskie.
Rotuz	Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 30 grudnia 1966 r. MP z r.1967 nr 10, poz.59 Obwieszczenie Woj. Śląskiego z dnia 2 stycznia 2002 r. Dz. Urz. Woj. Śląskiego z 2002 r. Nr 1, poz. 1 Rozporz. Nr 33/2003 Wojewody Śląskiego z dnia 19 grudnia 2003 r. M.P. z 2003 r. Nr 117, poz. 3818 Rozporz. Nr 48/2004 Wojewody Śląskiego z dnia 28 lipca 2004 r. Dz. Urz. Woj. Śląskiego z 2004 r. Nr 74, poz. 2176 Rozporządzenie Nr 1/05 Wojewody Śląskiego z dnia 5 stycznia 2005 r. Dz. Urz. Wojew. Śląskiego z 2005 r. Nr 4, poz. 68	7d,f,g, 16b,c,d,f, 214b,c,i,-d, 215a,b,g,h,-c, 216c,-f Otulina: 7 a,b,c,-a 14 a,b 15 b,c,d,f,g,-a, ~b 16 a,g,h,i,j,k,-a,-b 17 a - j, ~a,-b,-c 214 a,d,f,g,h,-a,-b, ~c 215 c,d,f,-a,-b 216 a,b,d,f,g,h,-a,-b ~c,-d.		40,63 136,14	Torfowiskowy Fitocenotyczny zbiorowisk nieleśnych T. Fi zn	Zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych, torfowisk śródleśnych wraz z fragmentami boru bagiennego i boru wilgotnego.	Zbiorowiska torfowisk przejściowych: mszar z przygielką białą, mszar kępowy z torfowcem magellańskim, zespół wełnianki i torfowca kończystego, (zespół situ rozpięzchłego, zespół turzycy dzióbkwatej). Rosiczka okrągłolistna, storczyk szerokolistny, storczyk plamisty, bagnica torfowa, torfowiec kończysty, płonnik pospolity. Tokowisko żurawia, miejsce rozrodu płazów.

Nazwa rezerwatu	Akt powołujący	Lokalizacja Stan na 01.01.2018	Powierzchnia [ha]		Typ rezerwatu	Cel ochrony	Osobliwości
			Wg aktu prawnego	Wg PUL			
Dolina Łańskiego Potoku	Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 23 grudnia 1998 r. Dz. U. z 1998 r. Nr 164, poz. 1187. Obwieszczenie Wojewody Śląskiego Z dnia 2 stycznia 2002 r. Dz. Urz. Wojew. Śląskiego z 2002 r. Nr 1, poz. 1. Rozporz. Nr 52/05 Woj. Śląskiego z dnia 8 listopada 2005 r. Dz. Urz. Woj. Śląskiego Z 2005 r. Nr 135, poz. 3357 Rozporz. Nr 38/07 Wojew. Śląskiego z dnia 25 lipca 2007 r. Dz. Urz. Wojew. Śląskiego z 2007 r. Nr 123, poz.2457.	64 d,f,g, 65j,~c,~d, 69 b,c,~c,~d, 70 a,b,c,d,~b,~c, ~d,~f, 74 d,~c, 75 a,~c,~d	47,07	47,07	Leśny Fitocenotyczny zbiorowisk leśnych L. Fi zI	Zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych fragmentów naturalnych zbiorowisk podgórskiego łęgu jesionowego i nadrzecznej olszyny górskiej.	Podgórski łęg jesionowy, nadrzeczna olszyna górską, buczyna storczykowa, żyzna buczyna, grąd. Miejsca rozrodu płazów, stanowiska ciemnicy zielonej.
Jaworzyna	Rozporz. Nr 20/03 Wojewody Śląskiego z dnia 25 sierpnia 2003 r. Dz. Urz. Wojew. Śląskiego z 2003 r. Nr 85, poz. 2281	138 l,m,n,~c, 139 c,d,f,g,~d,~f	40,03	40,03	Leśny Fitocenotyczny zbiorowisk leśnych L. Fi zI	Zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych naturalnych lasów górskich reprezentowanych przez jaworzynę górską, kwaśną buczynę oraz żyzną buczynę karpacką.	Jaworzyna miesięcznicowa, kwaśna buczyna, żyzna buczyna. Drzewostany bukowe z domieszką jawora w wieku od 100 do 160 lat.

PARKI KRAJOBRAZOWE

Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego został utworzony w celu zachowania wartości kulturowych i przyrodniczych niemal całego obszaru Beskidu Śląskiego. Beskid Śląski obejmuje dwa pasma górskie: Czantorii oraz Baraniej Góry i jest najbardziej na zachód wysuniętą częścią Beskidów Zachodnich. Powierzchnia ogólna parku wraz z otuliną wynosi 609,05 km², natomiast powierzchnia samego parku to 386,20 km². Na terenie parku znajdują się źródła największej rzeki Polski - Wisły. Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego obejmuje 5 863,98 ha gruntów Nadleśnictwa.

Na skutek eksploatacji wiele terenów leśnych na obszarze parku uległo przekształceniu. Całkowicie zanikły grądy, zmniejszona została powierzchnia dolnoreglowych lasów bukowych. Niemniej jednak zachowały się zbiorowiska leśne i nieleśne niezwykle cenne pod względem przyrodniczym. Warto wymienić choćby bogate florystycznie żyzne buczyny, buczyny storczykowe, jaworzyny, łąki mieczykowe czy storczykowe. Na obszarze PK Beskidu Śląskiego występuje ponad 35 gatunków ssaków (największe to ryś, wilk, czasowo niedźwiedź), liczne gatunki ptaków (w tym jarzabek i głuszczyki), 6 gatunków gadów, kilkanaście gatunków płazów oraz 12 gatunków ryb i minogów (w tym głowacz przegopłety i białopłetwy oraz najpospolitszy pstrąg potokowy).

Park Krajobrazowy Beskidu Małego został utworzony Rozporządzeniem Wojewody Bielskiego Nr 9/98 z dnia 16 VI 1998r. Powierzchnia parku wynosi 257,70 km², a wokół niego utworzono strefę ochronną o powierzchni 222,53 km². Po reformie administracyjnej w 1999 r. część Parku Krajobrazowego Beskidu Małego (165,40 km², otulina – 102,43 km²) znalazła się w województwie śląskim, a pozostała część w województwie małopolskim.

Beskid Mały stanowi rozciągającą się równoleżnikowo grupę górską o długości około 35 km i szerokości 12 km. Na zachodzie, od Beskidu Śląskiego oddziela go Brama Wilkowicka, zaś na wschodzie, od Beskidu Makowskiego oddziela go dolina Skawy. Przełom rzeki Soły z trzema zbiornikami zaporowymi w Czańcu, Porąbce i Tresnej dzieli Beskid Mały na dwie części. Mniejsza- zachodnia, to Pasma Magurki Wilkowickiej z najwyższym szczytem Czuplem (933 m n.p.m.), a większa powierzchniowo część wschodnia to grupa Łamanej Skały (929 m n.p.m.), zwana także Beskidem Andrychowskim. Krajobraz Beskidu Małego, tak jak i pozostałej części Beskidów Zachodnich, został znacznie przekształcony. Piętro pogórza przebiegające średnio do wysokości 550 m n.p.m. wykorzystano pod uprawy i zabudowę. Niegdyś najbardziej rozpowszechniony tutaj grąd występuje obecnie tylko w postaci nielicznych płatów zlokalizowanych w miejscach niedostępnych, wąwozach i jarach. Na stokach północnych spotykana jest dość często schodząca nawet do 420 m n.p.m. buczyna karpacka. Od wysokości 550 m n.p.m. do 933 m n.p.m. rozciąga się piętro regla dolnego. Piętro to pokryte jest dość regularnie zwartym kompleksem leśnym z niewielkimi polanami. Ciekawostką jest występowanie w partiach grzbietowych skarłowaciałych buczyn kwaśnych. Dotychczas przeprowadzone badania flory roślin naczyniowych wykazały występowanie ponad 840 gatunków. Beskid Mały charakteryzuje się stosunkowo dużym udziałem (10%) roślin górskich, wśród których dominują gatunki regla i ogólnogórskie. Dużym walorem jest występowanie licznych przedstawicieli rodziny storczykowatych, np.: kruszczyk błotny, storczyca kulista, storczyk męski i stoplamek plamisty. Zagrożone są również gatunki znajdujące się na granicach swych zasięgów, między innymi: rzeżucha trójlistkowa i żywokost sercowaty, a także gatunki wapieniolubne wymierające wskutek zarastania nieużytkowanych kamieniołomów. Na terenie Beskidu Małego występują m.in.: dzik, sarna i jeleni, zaś z dużych drapieżników: ryś, wilk, lis, borsuk, a sporadycznie niedźwiedź. Spośród nietoperzy podawano z tego terenu: mroczka późnego, nocka wąsatka i borowca wielkiego, a z owadożernych: rzęsorka rzeczka i zębiełka karliczka oraz dwa gatunki ryjówek: aksamitną i malutką. Największym gryzoniem jest bóbr europejski. Łącznie na terenie Beskidu Małego zanotowano dotychczas 36 gatunków ssaków. Natomiast badania ornitofauny wykazały występowanie 111 gatunków ptaków lęgowych, w tym 6 drapieżników dziennych, m.in. trzmiełojada i kobuza; 4 gatunki kuraków; 6 gatunków dzięciołów; bociana czarnego; pójdzkę i zimorodka.

Park Krajobrazowy Beskidu Małego obejmuje 1 469,50 ha gruntów Nadleśnictwa.

ZESPOŁY PRZYRODNICZO KRAJOBRAZOWE

Zespół przyrodniczo - krajobrazowy Jaworze zajmuje powierzchnię 203 ha, z czego 2,87 ha znajdują się na gruntach Nadleśnictwa Bielsko. Zespół obejmuje cenne fragmenty krajobrazu naturalnego i kulturowego, a jego celem jest ochrona tych wyjątkowo cennych fragmentów krajobrazu naturalnego i kulturowego gminy, dla zachowania ich wartości estetycznych. ZPK „Jaworze” został powołany uchwałą nr XLIII/230/2002 Rady Gminy Jaworze z dnia 27 czerwca 2002 r. w sprawie utworzenia zespołu przyrodniczo-krajobrazowego "Jaworze" w gminie Jaworze.

Zespół przyrodniczo - krajobrazowy Cygański Las zajmuje powierzchnię 593 ha, z czego 189,01 ha znajdują się na gruntach Nadleśnictwa Bielsko. Zajmuje północne stoki masywu Koziej Góry i Równi. ZPK znajduje się na terenie dwóch gmin: Wilkowice i Bielsko-Biała. ZPK „Cygański Las” został powołany Uchwałą nr XXXVII/1193/2004 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z dnia 7 grudnia 2004 r. w sprawie: ustanowienia zespołu przyrodniczo-krajobrazowego "Cygański Las" w Bielsku-Białej i wprowadzenia zakazów na terenie tego zespołu.

Zespół przyrodniczo - krajobrazowy Dolina Wapienicy zajmuje powierzchnię 1519,02 ha, z czego 1508,99 ha znajdują się na gruntach Nadleśnictwa Bielsko. ZPK znajduje się na terenie gminy „Bielsko- Biała. Najnowszym aktem prawnym dotyczącym powołania ZPK „Dolina Wapienicy” jest Uchwała nr L/755/2001 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie utworzenia Zespołu przyrodniczo-krajobrazowego "Dolina Wapienicy" w Bielsku-Białej i wprowadzenia zakazów na terenie tego Zespołu.

POMNIKI PRZYRODY

Nazwa pomnika przyrody (jak w akcie prawnym)	Nr w Rejestrze Wojew.	Leśnictwo Oddział pododdział	Rozmiary d [cm] h [m]	Obowiązująca podstawa prawna	Gmina Miejscowość
Obręb Szczyrk					
Jaskinia w Jaworzynie	110	Skalite 131 i	Długość 89 m głęb. 4 m	Rozporz. nr 1/93 Wojewody Bielskiego z dnia 23 IV 1993 r.	Szczyrk
Jaskinia Pajęczna	109	Skalite 148 a	Długość ok. 60 m	Rozporz. nr 1/93 Wojewody Bielskiego z dnia 23 IV 1993 r.	Szczyrk

Nazwa pomnika przyrody (jak w akcie prawnym)	Nr w Rejestrze Wojew.	Leśnictwo Oddział pododdział	Rozmiary d [cm] h [m]	Obowiązująca podstawa prawna	Gmina Miejscowość
Obręb Wapienica					
Głaz narzutowy (Kamień Rudzicki)	1175	Grodziec 57 a	Obwód podstawy 5,80 m, wys. 1,05 m	Orzeczenie o uznaniu za pomnik przyrody PWRN w Katowicach z dnia 27.06.1957 r. nr L.O.13b/19/57	Jasienica
Topola czarna		Grodziec 65 I	181 cm 34 m	Decyzja Woj. Bielskiego nr 262 z dnia 03.12.1980 r	Jasienica
Klon jawor	1088	Kamienica 92 f	121 cm 24 m 170 lat	Uchwałą nr XLVI/531/97 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej	Miasto Bielsko-Biała Przy schronisku „Dębowiec”
Dąb szypułkowy	737	Wielka Łąka 136 a	80 cm 22 m	Zarz. Woj. Bielskiego nr 7/92 z 28.12.1992 r.	Jaworze
Grab zwyczajny	738	Wielka Łąka 136 a	70 cm 19 m	Zarz. Woj. Bielskiego nr 7/92 z 28.12.1992 r.	Jaworze
Klon jawor (2 szt.)	1087	Wielka Łąka 138 g	115 cm 110 cm 150 lat	Uchwałą nr XLVI/531/97 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej	Miasto Bielsko-Biała

Nazwa pomnika przyrody (jak w akcie prawnym)	Nr w Rejestrze Wojew.	Leśnictwo Oddział pododdział	Rozmiary d [cm] h [m]	Obowiązująca podstawa prawna	Gmina Miejscowość
Buk zwyczajny	717	Jaworze 155 d	124 cm 28 m 200 lat	Decyzja Woj. Bielskiego nr 2/90 z dnia 19.01.1990 r.	Jaworze
Jodła pospolita	722	Jaworze 155 d	115 cm 35 m 200 lat	Decyzja Woj. Bielskiego nr 2/90 z dnia 19.01.1990 r.	Jaworze
Klon jawor	728	Jaworze 161 j	108 cm 24 m 300 lat	Rozp. Woj. Bielskiego Nr 7/92 Z 28 XII 1992 r. Dz. Urz. Woj. Bielskiego nr 1 z dnia 02.02.1993 r.	Jaworze
Buk zwyczajny	729	Jaworze 161 k	88 cm 20 m 200 lat	Rozp. Woj. Bielskiego Nr 7/92 z dnia 28 XII 1992 r. Dz. Urz. Woj. Bielskiego nr 1 z dnia 02.02.1993 r.	Jaworze
Dąb szypułkowy (2 szt)	723	Jaworze 161 l	116 cm 130 cm 20 m 250 lat	Decyzja Woj. Bielskiego nr 2/90 z dnia 19.01.1990 r.	Jaworze

Nazwa pomnika przyrody (jak w akcie prawnym)	Nr w Rejestrze Wojew.	Leśnictwo Oddział pododdział	Rozmiary d [cm] h [m]	Obowiązująca podstawa prawna	Gmina Miejscowość
Klon jawor	742	Jaworze 165 a	95 cm 25 m 310 lat	Rozporz. nr 7/97 Woj. Bielskiego z dnia 3 IX 1997 r.	Jaworze
Grupa wielogat. 6 szt. Buk pospolity 1 Jodła pospolita 2 Wiąz górski 1 Klon jawor 2	739	Jaworze 168 a	63 – 111 cm 25 – 35 m 150 lat	Rozp. Woj. Bielskiego Nr 7/92 z dnia 28 XII 1992 r. Dz. Urz. Woj. Bielskiego nr 1 z dnia 02.02.1993 r.	Jaworze

UŻYTKI EKOLOGICZNE

Nazwa użytku Podstawa prawna	Obręb/ Oddział	Powierzchnia [ha]	Rodzaj użytku ekologicznego	Rodzaj Powierzchni
„Uroczysko Jasionka” Rozporządzenie Nr 14/03 Wojewody Śląskiego z dnia 26 czerwca 2003 r. w sprawie uznania za użytek ekologiczny źródłiska pod nazwą Uroczysko Jasionka w gminie Jaworze. (Dz. Urz. Woj. Śląskiego Nr 55 poz. 1695 z dnia 4.07.2003 r.)	Wapienica 179f 179h	1,10	siedlisko przyrodnicze i stanowisko rzadkich lub chronionych gatunków	Ls

EUROPEJSK SIEĆ OBSZARÓW CHRONIONYCH – NATURA 2000

Obszar Natura 2000 PLH240005 Beskid Śląski

Obszar został zatwierdzony, jako OZW w kwietniu 2008 roku Decyzją Komisji Europejskiej. Jest on położony w masywie Beskidu Śląskiego, z niewielkimi fragmentami w obrębie Pogórza Śląskiego i w Kotlinie Żywieckiej. Trzon obszaru tworzą dwa pasma górskie: Stożka i Czantorii oraz Baraniej Góry, zbudowane głównie z piaskowca godulskiego. Występuje tu szereg malowniczych form skalnych, takich jak: progi i wodospady w dolinach potoków, liczne formy skałkowe oraz różnorodne formy osuwiskowe powierzchniowe i podziemne. Najbardziej znaną jaskinią Beskidu Śląskiego jest jaskinia Malinowska (Ondraszka) o długości 230,5 m i głębokości 22,7 m. Z północno-zachodnich stoków Baraniej Góry, na wysokości 1100 m n.p.m., wypływają źródła Białej Wisłoki, a z południowo-wschodnich Czarnej Wisłoki. Lasy to głównie monokultury świerkowe. Naturalny las jodłowo-bukowo-świerkowy w wieku około 200 lat zachował się tylko na północno-zachodnich stokach Baraniej Góry. Tereny położone na Pogórzu Śląskim i w Kotlinie Żywieckiej są miejscem występowania bardzo rzadkich w regionie muraw kserotermicznych.

PLH240005 „Beskid Śląski” jest to obszar o dużym znaczeniu dla zachowania bioróżnorodności. Zidentyfikowano tu 17 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Wśród nich jednymi z cenniejszych są zachowane fragmenty lasów o charakterze naturalnym (północno-wschodnie stoki Baraniej Góry). Obszar jest też jednym z centrów występowania dolnoreglowego boru jodłowo-świerkowego (dolnoreglowa forma siedliska 9140); występuje tu unikatowy ekotyp tzw. świerka istebniańskiego. Beskid Śląski charakteryzuje się największą liczbą jaskiń i schronisk skalnych (siedlisko 8310) w obrębie polskich Karpat Zewnętrznych. Tutaj też znajduje się największa z jaskiń Beskidów - jaskinia Wiślańska o długości korytarzy 2073,0 m. W obszarze liczne są wychodne skalne, na których wykształcają się zbiorowiska szczelin skalnych (kod 8220).

Stwierdzono tu 21 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Jest to ostoja fauny typowej dla puszczy karpackiej. Na obszarze odnaleziono też liczne stanowiska rzadkich i zagrożonych roślin oraz bezkręgowców. Jest tu jedno z 4 stanowisk tojadu morawskiego w Polsce i jeden z 4 rejonów występowania tocji karpackiej. Z początkiem XX wieku stwierdzono tu jedno z 3 znanych w Polsce stanowisk konarka tajgowego (*Phryganophilus ruficollis*), ale od tego czasu brak jest potwierdzenia jego obecności.

Obszar Natura 2000 PLH240003 Beskid Mały

Obszar został zatwierdzony, jako mający znaczenie dla Wspólnoty w marcu 2009 roku. PLH240023 położony jest w masywie Beskidu Małego, w paśmie Magurki Wilkowickiej (Czupel 933 m n.p.m.) i grupie Łamanej Skały (929 m n.p.m.). Beskid Mały zbudowany jest z utworów serii śląskiej, reprezentowanych głównie przez twarde, odporne na wietrzenie piaskowce godulskie, które przeławicowane są łupkami, piaskowcem i zlepioncami istebniańskimi dolnymi. Niektóre formy skałkowe zbudowane są z piaskowców ciężkowickich. Układ dolin jest koncentryczny, grzbiety i szczyty zaokrąglone, a stoki dość strome. Na omawianym terenie znajduje się kilkadziesiąt skałek, jaskiń i schronisk podskalnych. Do najcenniejszych jaskiń należą: Jaskinie Czarne Działy (w tym jaskinia Czarne Działy III o długości 115 m) i Jaskinia Komonieckiego, która jest największą jaskinią erozyjno-wietrzeniową w polskich Karpatach Fliszowych. Powierzchniowo dominują tu zbiorowiska leśne, łąkowe są rzadsze, a sporadycznie występują zbiorowiska torfowiskowe, ziołoroślowe i naskalne.

Występuje tu największy i najlepiej wykształcony kompleks kwaśnych buczyn górskich (*Luzulo luzuloidis-Fagetum*) w Karpatach, jaworzyny miesięcznicowe (*Lunario-Aceretum*), świerczyny na torfie (*Bazzanio-Piceetum*). Występowanie na krańcach zasięgu geograficznego zespołów świerczyny górnoreglowej (*Plagiothecio-Piceetum*) w piętrze regła dolnego jest uważane za unikatowy fenomen synchorologiczny w Karpatach. Stwierdzono tu łącznie obecność 15 siedlisk przyrodniczych z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Ponadto, jest to miejsce występowania 2 gatunków mchów z załącznika II tej Dyrektywy, z tym, że stanowisko jednego z nich - bardzo rzadkiego mchu bezlistu okrywowego (*Buxbaumia viridis*) - wymaga potwierdzenia. Z gruntów Nadleśnictwa do obszaru Natura Beskid Mały należy jedynie północna część tzw. Grupy Magurki Wilkowickiej, tj. części Beskidu Małego na zachód od doliny Soły, należąca do leśnictwa Lipnik.

Obszar Natura 2000 PLB240001 Dolina Górnej Wisły

Obszar Dolina Górnej Wisły PLB240001 - został zatwierdzony, jako OSO Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21.07.2004 r. w sprawie OSO Natura 2000. Obszar obejmuje Zbiornik Goczałkowicki i przyległe stawy hodowlane. Zbiornik Goczałkowicki jest zbiornikiem wody pitnej i jest on wyłączony z masowej rekreacji (kąpiel, sporty wodne), a uprawianie wędkarstwa jest tu możliwe tylko z brzegu i to w ograniczonym zakresie. Poziom wody w zbiorniku jest zmienny i w niektóre lata bywa niższy nawet o 2 m od średniej wieloletniej. Na stawach prowadzona jest intensywna hodowla karpia, a jesienią odbywają się polowania. Obszar ostoi jest gęsto zamieszkały, a zabudowa jest rozproszona wśród pól uprawnych.

Występuje tu, co najmniej 29 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 8 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi. W okresie lęgowym obszar zasiedla, co najmniej 1% populacji krajowej następujących gatunków ptaków: bączek (PCK), bąk (PCK), dzierzba czarnoczelna (PCK), mewa czarnogłowa, rybitwa białowąsa (PCK), rybitwa rzeczna, rybitwa czarna, szablodziób, ślepowron (PCK), cyranka, czernica, kokoszka, krakwa, krwawodziób, perkoz dwuczuby, płaskonos, sieweczka rzeczna, mewa śmieszka, zausznik; w stosunkowo wysokim zagęszczeniu występują: bocian biały, muchołówka białoszyja, kaczka krzyżówka, głowienka, łyska, perkozek. W okresie wędrówek występuje tu co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego perkoza dwuczubego, czapli białej i płaskonosy. Brak danych na temat ptaków zimujących.

Szczegółowe dane na temat Obszaru zawiera „Waloryzacja Przyrodnicza Obszaru Natura 2000 „Dolina Górnej Wisły” sporządzona przez Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków na zlecenie Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.